

Szeptember 8-án iskolánkat hatodik alkalommal is megtisztelte Kerekes Barnabás, a Kazinczy-díj Alapítvány elnökhelyettese, az Anyanyelvápolók Szövetségének társelnöke és Budapesten tanító magyar-történelem szakos tanár azzal, hogy egy 45 perces előadás keretében néhány szerencsés diáknak átadhatta tapasztalatát, gondolatát, véleményét az anyanyelv és az egymás iránti tisztelet, szeretet változásáról.

Bizakodva vetettem le magamat az aulába egy székre, mivel már volt szerencsém tanár úr egyik előadásán részt venni. Akárcsak első alkalommal, most is magával ragadott. Nagyon tetszett, hogy mondandóját olyan stílusban adta elő, hogy ne érezzék 14-18 éves fiatalok fásultnak, unalmasnak, hanem lazán, fiatalosan, de mégis komolyan elérje a célközönséget. Nem csak az én figyelmemet kötött le. Az aulában szinte néma csend volt, és az interaktív kérdések megválaszolására is örömmel nyújtották fel a kezüket diáktársaim. Volt olyan kijelentése, amin percekig elgondolkoztam, de nem csak én, osztálytársaim is. Ritka az olyan előadás, ami a következő szünetekben a beszélgetés témája, de ez pontosan ilyen volt.

Szeretném megköszönni magam és diáktársaim nevében Kerekes Barnabás tanár úrnak, hogy a tradicionális értékeket olyan köntösbe öltöztette, mely a 21. század tizenévesei számára is érthető, elgondolkodtató és elfogadható. Remélem, hogy minél többen megfogadják tanácsait, és én is igyekszem majd ezen értékek mentén folytatni életemet.

Szakács Máttyás 12. B